

A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság 2020. évi beszámolója*

**2020 report of the Hungarian National Authority
for Data Protection and Freedom of Information**

Péterfalvi Attila, a NAIH (Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság) elnöke éves beszámolójának bevezetőjében jelzi, hogy lezárult az első 9 éves elnöki mandátumának ideje, melynek általános tapasztalatairól egy külön fejezet szól írásában. A 2020-as év a pandémia jegyében telt el, a koronavírus-járvánnyal kapcsolatban felmerült számos kihívásra az adatvédelmi hatóságnak is reagálnia kellett. Így a NAIH tájékoztatókat bocsátott ki a digitális oktatás, a kötelező testhőmérséklet-mérés és a válsághelyzettel összefüggő egyéb korlátozások tárgyában.

Maga a beszámoló – immár hagyományos módon – a NAIH működésére vonatkozó statisztikai adatok bemutatásával kezdődik. Ezek rávilágítanak arra, hogy jelentősen csökkent az adatvédelmi konzultációs beadványok száma, és nőtt a vizsgálati eljárásoké; ez utóbbiakon belül az adatvédelemmel kapcsolatos ügyek 82 százalékot tettek ki.

A koronavírus-járvánnyal kapcsolatban megjegyzi: „Általános, azaz a koronavírussal kapcsolatos adatkezelésekre is vonatkozó elvárás az adatkezelővel szemben, hogy megfeleljen az adatkezelésre vonatkozó elveknek, így az elszámoltathatóság, jogszerűség, célhoz kötöttség, adattakarékosság, pontosság, adatbiztonság követelményeinek, emellett az érintettek adatkezelésről való előzetes tájékoztatásáról és az egyéb adatvédelmi előírások teljesüléséről is gondoskodni köteles. A tájékoztató a fokozatosság elvének érvényre juttatása kapcsán tartalmazza, hogy az adatkezelőnek elsősorban adatkezelést nem igénylő megoldás választására kell törekednie (így például higiéniai intézkedések rögzítése, folyamatos fertőtlenítés), majd az érintett magánszférájába minél kisebb mértékű beavatkozást jelentő módszerek alkalmazása mellett kell döntenie.

* A Nemzeti Adatvédelmi és Információszabadság Hatóság 2020. évi beszámolójának elérhetősége: <https://www.naih.hu/eves-beszamolok>

A beszámolót összeállította *Lakatos Miklós*, a Központi Statisztikai Hivatal ny. szakmai főtanácsadója.

A kérdőívek munkáltató általi kitöltése a kitettség gyanúja esetén lehetséges többek között az akár magáncélú utazás helyszíne, időpontja, bizonyos országokból érkező személyekkel való érintkezés ténye vonatkozásában. Azonban egészségügyi kórtörténetre vonatkozó adatokat a munkáltató nem kérhet be, egészségügyi dokumentáció csatolását nem írhatja elő.” (23–24. old.)

A digitális távoktatásnak is vannak adatvédelmi vonatkozásai. „Diákok, hallgatók esetén többek között a név és egyéb azonosító adatok, a számonkérések tartalma, órai hozzászólások, vagy akár a vizsgaeredmények is személyes adatnak minősülnek. Pedagógus esetén a tanórák keretében elmondottak kapcsán a hangja és a képmása, a munkahelyi tevékenységére vonatkozó adatok is személyes adatok. A digitális távoktatás célja az iskolai nevelés és oktatás mint törvényben meghatározott közfeladat ellátása folytonosságának a biztosítása. Így az ezzel kapcsolatos adatkezelés is a közfeladat végrehajtásához szükséges (általános adatvédelmi rendelet 6. cikk (1) bekezdés e) pont), tehát az nem az érintettek hozzájárulásán alapul. Ezen adatkezelések kapcsán nem a pedagógus minősül adatkezelőnek, hanem az oktatási intézmény vagy a tankerület. A tankerület akkor minősülhet adatkezelőnek, ha konkrét adatkezelési célt határoz meg a diákok adatai kapcsán. [...] A digitális távoktatással kapcsolatos adatkezelések esetében is elvárás az alapelvek figyelembevétele és az azoknak való megfelelés igazolása, amely az adatkezelő felelőssége. Tehát például az adattakarékosság elve alapján, ha az iskolai (elsősorban gyakorlati) feladat elvégzését videofelvétellel kell a diáknak igazolni, úgy elvárás, hogy a felvételen ne szerepeljen a tanulón kívül más személy, és az otthoni, privát teréből, környezetéből is minél kevesebb látszódjon. A digitális távoktatás kapcsán is törekedni kell elsősorban adatkezelést nem igénylő eszközök, ennek lehetetlensége esetén az érintettek magánszférájára kevésbé kockázatos megoldás választására (például videofelvétel feltöltése helyett online video chat, vagy a tanórák valós idejű közvetítésének a választása).” (25. old.)

A polimeráz-lánreakció- (polymerase chain reaction, PCR) és egyéb fertőzőtesszti tesztek eredményeivel, illetve azok harmadik személy részére történő továbbításával kapcsolatban a NAIH megállapítja, hogy „a munkáltató pusztán arról a tényről jogosult tudomást szerezni, hogy a munkavállalója érintkezett-e koronavírus fertőzésben szenvedő vagy potenciálisan fertőzött (így például hatósági karantén alatt álló) személlyel, e tény birtokában már meg tudja tenni a szükséges lépéseket a munkavállalói védelme érdekében, ehhez nincs szükség sem a munkavállalóval érintkezett fertőzött személy beazonosítására, sem pedig annak a munkavállalójához fűződő hozzátartozói viszonya megjelölésére.” (27. old.)

A beszámoló a korábbiakhoz hasonlóan részletesen foglalkozik a kamerás adatkezelések témakörével, tekintettel arra, hogy egy sokakat érintő adatkezelési tevékenységről van szó. A személyes adatok videoeszközökkel történő kezeléséről az Európai Adatvédelmi Testület 2020. január 29-én fogadta el a 3/2019. számú

iránymutatást,¹ mellyel összhangban a NAIH kiemelt hangsúlyt fektet a kamerás megfigyelések jogszerűségének vizsgálatára. Erre vonatkozóan a beszámolóban a következő olvasható: „A Hatóság tapasztalatai szerint a bírói gyakorlat a kamerás ügyekben egyre fokozódó elvárásokat támaszt az adatkezelőkkel szemben az adatkezelésük jogszerűségének megítélésében. Számítani lehet arra, hogy az adatkezelőknek egyre pontosabb, egyre konkrétabb bizonyítékokkal kell szolgálniuk a kamerás adatkezelésekre vonatkozóan, ami megerősíti a dokumentációs (írásbeli) elvárásokat is. Az adatkezelőknek ezért tanácsként adható, hogy fokozottan ügyeljenek arra, hogy valamennyi adatkezelési tevékenységüket utólag is igazolni tudják. Az igazolás alkalmassága esetről-esetre dönthető el: nem kizárólag okirati bizonyítás képzelhető el. Minden olyan »bizonyíték« szóba jöhet, amellyel az adott adatkezelési művelet bizonyítható, így pl. tanú és szakértő is.” (37. old.)

Csakúgy, mint a korábbiak, a 2020. évi beszámoló is összefoglalja a munkahe-lyi és az önkormányzati közterületi kamerás megfigyelésekkel összefüggő vizsgálato-k tapasztalatait, és szól a forgalomfigyelő, a test-, valamint a társasházi kamerák alkalmazásának problémáiról. Az elmúlt években gyorsan terjedő testkamerák használatára vonatkozóan a következőt állapítja meg egy konkrét beadványra reagálva: „Egy gyorsétterem azzal kapcsolatban kérte a Hatóság állásfoglalását, hogy az üzlet-helyiségén belül fix kamerarendszert nem alkalmaz, de számos támadás érte a bizton-sági személyzetét az elmúlt időszakban. Emiatt a vagyónőröket felszerelné test-kamerával, amely kizárólag a vagyónőr döntése alapján, életét vagy testi épségét fenyegető helyzetben indítva, az üzlethelyiségen belül rögzíthetne felvételt. Ez a Hatóság álláspontja szerint – amennyiben az valóban nem irányul közterületre, és nem jár az emberi méltóság sérelmével, tehát az eszközt sem mellékhelyiségben, sem öltözőben nem viselheti az ő az adatvédelmi hatásvizsgálat lefolytatását köve-tően és eredményeinek beépítése mellett, az átláthatóság elvét szem előtt tartva össz-hangban lehet az általános adatvédelmi rendelet előírásaival.” (49. old.)

A NAIH a kamerás adatkezelések mellett részletesen foglalkozik a politikai pártok és szervezeteik adatkezeléseivel, illetve azok legfontosabb adatvédelmi köve-telményeivel is. Néhány fontosabb megállapítás e témával kapcsolatban:

„A Hatóság a döntéseiben megállapította, hogy az ajánlásgyűjtésben részt vevő minden szereplő adatkezelésben betöltött szerepét (adatkezelő, adatfeldolgozó, közös adatkezelő) már az adatkezelés megkezdését megelőzően tisztázni kell, meg kell határozni az adatkezelés folyamatában való részvételük tartalmát, a kötelezettségek végrehajtásának felelősét. Az aktivistáknak adatfeldolgozói vagy az adatfeldolgozói feladatok meghatározására is kiterjedő megbízási szerződéssel kell rendelkezniük és megfelelően igazolniuk kell tudni, hogy tevékenységüket mely adatkezelő megbízásából végzik.

¹ https://edpb.europa.eu/sites/default/files/files/file1/edpb_guidelines_201903_video_devices_hu.pdf

Sokan kifogásolták azt is, hogy az ajánlásgyűjtés során, illetve egyéb szimpatizánsi adatbázis építéshez kapcsolódóan történő aláírásgyűjtés során a gyűjtést végzők egyéb adatot, kiegészítő információkat (az érintett otthon volt, vagy sem, az adott személy hogyan fogadta a gyűjtést végzőt) is gyűjtöttek az érintettektől (NAIH/2019/4467.). A Hatóság ezzel kapcsolatban felhívta a politikai pártok, jelölő szervezetek, illetve az adatkezelésben részt vevő egyéb személyek és szervezetek figyelmét, hogy az ajánlásgyűjtés során az ajánlás érvényességéhez szükséges személyes adatokon túl a választópolgárokhoz kapcsolódóan egyéb, különleges személyes adatnak minősülő adat (így például az, hogy az ajánlást gyűjtő személyt a választópolgár milyen hozzáállással fogadta) nem rögzíthető.” (53. old.)

„Amennyiben valamely kezdeményezés támogatására történő aláírásgyűjtés során az érintettektől szimpatizánsi adatbázis építése céljából is gyűjtenek személyes adatokat – így különösen név, e-mail-cím, telefonszám adatokat – úgy ez az adatgyűjtés az eredeti adatgyűjtéstől eltérő célú adatkezelésnek minősül, amelyekről az érintetteket minden esetben tájékoztatni kell. Az adatkezelés céljait tehát egyértelműen meg kell határozni, a különböző adatkezelési célokat el kell határolni, tájékoztatást kell adni az egyes adatkezelési célokról és a hozzájuk kapcsolódóan gyűjtendő személyes adatokról, illetve az adatkezelés legfontosabb információiról. (NAIH/2020/1486.)” (53–54. old.)

Az előbb említettek mellett a NAIH 2020-ban számos további adatvédelmi vizsgálati eljárást is lefolytatott. A megállapított jogsértések miatt néhány esetben több millió forintos adatvédelmi bírságot szabott ki, főleg azért, mert az adatkezelők nem tettek eleget az ügyfeleket érintő tájékoztatási kötelezettségüknek, vagy a belső adatvédelmi szabályozásuk nem felelt meg a jogszabályban előírtaknak.

A NAIH-hoz 2020-ban 781 bejelentés érkezett valamilyen adatvédelmi incidensről, mely a megelőző év bejelentéseinek több mint másfélszerese. A beszámoló felhívja a figyelmet arra, hogy nem minden adatvédelmi incidenst kell bejelenteni a felügyeleti hatóság részére. Az Európai Adatvédelmi Testület e tárgyban kidolgozott iránymutatása segítséget nyújt az adatkezelők számára a különböző incidenstípusok észlelésekor elvégzendő teendők meghatározásában (például szükséges-e a bejelentés, vagy elég csak az incidens nyilvántartásba vétele, illetve az érintettek tájékoztatása).

„A Hatóságnak való bejelentést nem igénylő incidens lehet adott esetben az adatkezelő informatikai rendszerét ért zsarolóvírus-támadás, amennyiben az adatvédelmi incidens kivizsgálása során független informatikai szakértő megállapította, hogy adatvesztésre, harmadik fél által történő adatkimásolásra nem került sor, és az adatkezelő megfelelő biztonsági mentésekkel rendelkezett, amely segítségével a vírus által letitkosított adatokat rövid időn belül maradéktalanul helyreállította. Hasonló a helyzet, ha az iparági standardoknak megfelelő (»state of the art«) titkosítással védett személyes adatokat tartalmazó adatbázishoz történt jogosulatlan hozzá-

férés, és a titkosító kulcs nem került ki, nem kompromittálódott. Szintén nem szükséges bejelenteni azokat az eseteket, amikor véletlenül került sor személyes adatok továbbítására egy »megbízható« harmadik fél részére, a téves címzett az incidenst maga jelenti az adatkezelőnek, illetve az adatkezelő és a harmadik fél között olyan jogi kötőerővel bíró kapcsolat áll fenn, amely alapján az adatkezelő kötelezni tudja a harmadik felet a tudomására jutott személyes adatok bizonyítottan végleges törlésére.” (78. old.)

A beszámoló ezt követően néhány jelentős ügyfélkört (a Magyar Honvédség Egészségügyi Központját, három nagyobb kft.-t és egy pénzügyi szolgáltatási tevékenységet végző adatkezelőt) érintő adatvédelmi incidensről tesz említést, és bemutatja az azokat követő adatvédelmi hatósági eljárásokat.

A bejelentett adatvédelmi incidensek többségénél a jogszerű helyreállítást az adatkezelők – feltehetően a fokozottabb adatvédelmi tudatosságnak köszönhetően – határidőben teljesítették. Megállapítható, hogy az incidensek bekövetkezése általában szervezeten belüli, rosszhiszeműnek nem minősíthető gondatlan cselekményekre vezethető vissza.

A NAIH-nak 2020-ban mindössze 25 jogerősen lezárt peres ügye volt a Fővárosi Törvényszéken, illetve a Kúrián, melyek döntő többségében pernyertes lett.

Magyarország Alaptörvényének 2020. december 22-i, kilencedik módosítása értelmében az Alaptörvény 39. cikke a következő bekezdéssel egészült ki: „Közpénz az állam bevétele, kiadása és követelése.” A beszámoló e kiegészítéssel kapcsolatban megjegyzi: „A »közpénz« új definíciója az orvosolni kívánt jogértelmezési hiányosságokat, következetlenségeket megszüntetni, mérsékelni a Hatóság álláspontja szerint nem lesz alkalmas, azonban újabb jogértelmezési zavarokhoz vezethet. Álláspontunk szerint helyesebb lenne a közpénzből, állami vagyonból történő részesedés esetén a jogalkotásban is egyfajta differenciálás. A közérdekű adatok mellett a közérdekből nyilvános adatok fogalmának az Alaptörvénybe iktatásával már törvényi szinten rendezhető lenne az is, hogy pontosan (taxatív módon) mely adatkörök, adattípusok tekintetében kötelező a nyilvánosság biztosítása, ezzel jelentősen javítva a piaci körülmények között működő állami tulajdonú gazdasági társaságok versenyképességét is, ugyanakkor tiszta és egyértelmű helyzetet teremtve a jogalkalmazók számára a jogosultságok és kötelezettségek terén egyaránt.

A NAIH változatlanul fenntartja és a továbbiakban is alkalmazni fogja korábbi, a közpénz-felhasználás nyilvánosságával kapcsolatos állásfoglalásait.” (108. old.)

A beszámoló az információszabadság témakörében néhány fontos alkotmánybírói és bírósági döntést ismertet. Ezek túlnyomó többsége a közérdekű adatok nyilvánossága mellett foglal állást. Példaképpen említhető közülük a következő:

„Pfv.IV.21.519/2018/15.: A Kúria felülvizsgálati eljárásában egyetértett a korábbi bírói megállapítással, miszerint az egyetemes postai szolgáltató által kötött szerződések esetében nem ismerhető meg az a védett üzleti titok, melynek ismerete

más versenytársat indokolatlan előnyhöz juttatna, ugyanakkor jelen esetben a szerződő feleknek tisztában kellett lennie azzal, hogy az alperessel kötött szerződésekhez fokozott nyilvánosság társul az állami vagyonról történő rendelkezés miatt. Az üzleti titokra való hivatkozás nem jelent automatikusan mentesülést a nyilvánosságra vonatkozó szabályok alkalmazása alól. Az állami vagyonnal rendelkezés tényéből minden további feltétel nélkül következik, hogy a köztulajdonban álló szervezet ún. »egyéb közfeladatot ellátó szervnek« minősül, függetlenül attól, hogy ténylegesen ellát-e közfeladatot, illetve, hogy tevékenységét versenykörülmények között végzi-e.» (111. old.)

A NAIH több állásfoglalást is megfogalmazott a tekintetben, hogy meddig terjed a koronavírus-járvánnyal kapcsolatos adatok nyilvánossága. Ezekben az esetekben is komoly mérlegelés tárgyát képezte a magánszféra védelme, az üzleti titok ténye és a közérdekből nyilvános adatok megismerése iránti igény: „A járvánnyal összefüggő bejelentések, kérdések jelentős része a fertőzöttség tényének, továbbá a fertőzöttek földrajzi megoszlásának nyilvánosságára vonatkozott. A NAIH minden esetben kifejtette, hogy az egyes megbetegedett személyek földrajzi alapú csoportjainak egészségügyi statisztikai adatai nyilvános statisztikai adatnak minősülnek, melyek nyilvánosságát döntést megalapozó jellegük miatt csak akkor lehet korlátozni, ha a nyilvánosság a szerv eljárásának hatékonyságát veszélyeztetné. Ez az adatgazda döntése, döntését azonban részletesen indokolnia kell. A döntés megszületése után az adatigénylés akkor utasítható el, ha az adat további jövőbeli döntés megalapozását is szolgálja, vagy az adat megismerése a közfeladatot ellátó szerv törvényes vagy zavartalan működését negatívan befolyásolná. Települési szinten a fertőzöttek, elhunyt betegek száma nyilvánosságra hozható statisztikai adat, ha nem beazonosíthatóak a betegek. Az egyéb, cél nélküli vagy jogsértő adatkezelések – például »fertőzött« utcanévek listája, vagy a Facebook oldalon hatósági karantén pontos helyének feltüntetése utca és házszám megadásával – rossz gyakorlata elkerülendő. (NAIH/2020/3506, NAIH/2020/2838, NAIH/2020/2904).» (115–116. old.)

A beszámoló a NAIH-ot célzó közérdekű adatigénylésekkel is foglalkozik, közölve azok főbb jellemzőit, valamint említést tesz a média- és internetes nyilvánosságról. A közérdekű adatigénylések fontos eleme, hogy az adatkezelő az adat-szolgáltatásért milyen mértékű költségtérítésre tarthat igényt. A NAIH szerint „évről évre fejlődik a joggyakorlat a költségtérítés alkalmazhatóságával, valamint számítási metodikájával kapcsolatban. Ez a gyakorlatban azt jelenti, hogy egyre inkább letisztul a kalkulációs folyamat. A három különböző kategória közül a leggyakrabban továbbra is a munkaerő-ráfordítás az a költségelem, mellyel kapcsolatban értelmezési nehézségek merülnek fel. A Hatóság minden esetben hangsúlyozza, hogy a közfeladatot ellátó, valamint közpénzből gazdálkodó szervek a közérdekű adatigénylések teljesítésekor nem szolgáltatást nyújtanak, hanem az Alaptörvényben meghatározott alapvető jogból eredő kötelezettségeiket teljesítik. Alapesetben, a normál napi mű-

ködés keretében, ingyenesen kell az igényelt adatokat az állampolgárok rendelkezésére bocsátani. A munkaerő-ráfordításért akkor lehet költségtérítést felszámolni, ha az adatközlés a közfeladatot ellátó szerv alaptevékenységének ellátásához szükséges munkaerőforrás aránytalan mértékű igénybevételével jár, továbbá a szükséges munkaerő-ráfordítás időtartama meghaladja a 4 munkaórát és az említett feltételek együttesen teljesülnek.” (119–120. old.)

A médiával, az internetes nyilvánossággal függ össze a törléshez (az elfeledtetéshez) való jog, melyet egyre többen érvényesíteni kívánnak. A beszámoló ezzel kapcsolatban leszögezi, hogy a törléshez való jog nem abszolút, így azt megfelelő garanciák esetén korlátozásoknak lehet alávetni, különösen akkor, ha a törölni kívánt információ a közérdekű vagy a közérdekből nyilvános adat kategóriájába tartozik (például a közszereplő megnyilvánulásai a közszereplésével kapcsolatban). A NAIH-hoz a közösségi média, például a Facebook használatának vonatkozásában több panasz érkezett, mellyel összefüggésben egy, a honlapján is elérhető általános tájékoztató anyagot tett közzé. Eszerint „Kizárólag olyan tartalmak oszthatók meg, amelyek nem sértik mások jogait, a közösségi oldal alapelveit, illetve az internet általános használatával összefüggő más szabályokat és feltételeket. Ezek közül is a legfontosabb: személyes adatok kezeléséhez megfelelő jogalap szükséges (általában az érintett hozzájárulása, engedélye). Jogellenes adatkezelés – például mást kellemetlen, kínos helyzetben bemutató fénykép önkényes posztolása, becsületsértő kommentelés, tiltott tartalmak megosztása stb. – esetén a magánszemély adatkezelő is felelősségre vonható és súlyos jogi következményekkel számolhat. Az érintett jogai az általános adatvédelmi rendelet alapján hozzáférési jog (az adatkezeléssel összefüggő információkhoz) helyesbítéshez való jog, törléshez való jog (»az elfeledtetéshez való jog«), ennek adott esetben korlátja lehet mások szabad véleményének kinyilvánításához vagy tájékozódásához való joga, adatkezelés korlátozásához való jog, adathordozhatósághoz való jog, tiltakozáshoz való jog. Nagyon fontos, hogy az érintett maga is ügyeljen személyes adataira, például megfelelően használja az adatvédelmi beállításokat és tegyen meg mindent annak érdekében, hogy illetéktelenek ne férhessenek hozzá személyes információihoz.” (127. old.)

A beszámoló ezt követően több éve visszatérő, információszabadsággal kapcsolatos ügyeket tárgyal. Ezek közé tartoznak például a közszolgálatban álló személyek közérdekből nyilvános adataival és az önkormányzati nyilvánossággal kapcsolatos ügyek. Majd az olvasó a NAIH jogalkotással kapcsolatos tevékenységébe kap bepillantást. Az intézmény ez utóbbi keretében számos jogszabálytervezetet véleményezett, de – valószínűleg a koronavírus-járvány miatt bevezetett vészhelyzet okán – voltak olyanok is, melyek egyeztetésébe a minisztériumok azok adatvédelmi vonatkozásai ellenére sem vonták be a hatóságot.

A már elfogadott jogszabályok tekintetében a NAIH több esetben jelzi, hogy fokozott figyelemmel fogja kísérni a bennük leírtak megvalósulását. Ebbe a körbe

tartozik „A Kormányzati Személyügyi Döntéstámogató Rendszer (KSZDR) egy új, a közszolgálatot átfogó kormányzati információs rendszer, amelynek célja a közszolgálatban működő emberierőforrás-gazdálkodás hatékonyságának és szakszerűségének támogatása.” (150. old.)

„Eddig a szervek személyügyi tevékenységük során szabadon választhatták ki az alapnyilvántartások vezetéséhez használt informatikai rendszert. A KSZDR bevezetésével a központi közigazgatásban és a rendvédelemben egységessé válik a személyügyi nyilvántartó és ügyviteli rendszer vezetése, így az adatrögzítés és HR folyamatvezetés minden eddiginél egységesebb formában történik majd. [...] A KSZDR működése nem általánosságban az állampolgárokat érinti, hanem a közszolgálatban dolgozókat, ideértve az állami egészségügyi intézményekben dolgozó egészségügyi foglalkoztatottakat is. Mégis szükséges, hogy a Hatóság kiemelt figyelmet fordítson a személyügyi adatkezelés ezen új irányára, egyrészt az érintett csoport számbeli nagysága miatt, másrészt azért, mert a közszolgálatban foglalkoztatottak nem fognak az újonnan bevezetett rendszer adatkezelésére rálátással rendelkezni a mindennapok során.” (151. old.)

A 2020. évi beszámoló, csakúgy, mint elődjei, a NAIH titokfelügyeleti tevékenységéről, valamint az általa működtetett projektekről is áttekintést nyújt. A korábbiakhoz képest részletesebben tárgyalja a nemzetközi ügyeket és az intézmény társadalmi kapcsolatait, így összefoglalást ad részvételéről az Európai Adatvédelmi Testületben, valamint a nemzetközi adatvédelmi hatóságok közös felügyeleti tevékenységében. Ezeken túl kitér a testület iránymutatásaira, véleményeire, szakértői alcsoportjainak munkájára, illetve az Európai Unió Bíróságának 2020-as adatvédelmi tárgyú döntéseire is, végül pedig a NAIH projektjeit veszi górcső alá.